

სახალხო ხევანათიადება +

„ჩვეულები არ იყო,
მასშავლებელი რომ არ ჰქოლოდა.“

თავის ბოტვინი

№2 (4609)

15 მარტი

2023 წელი

saxgani@gmail.com

ფასი 2.00 ლარი

გილოზვთ! გილოზვთ! გილოზვთ!
თარიღისის 153-ე საკუთრო სკოლას 50 წლისss!

იუბილი, დადის დღა და გაზაფხული
ცრთად მოგვილოცნია!

სულ მზეს პირ ბრიალებს იუბილე ჩვენის,
გარეჯას, ლვანლს და მილწევებს, და-
ფასება შევნის!

ნონეშვილის პათეტიკა აქ გადმოვი-
და. დიახ, ქება-აღტაცება შევნის 153-ე
სკოლელთა განვლილ ნახევარსაუკუნოვან
გზას. ეს გზა ყოველთვის არ იყო ვარდ-
ყვავილებით მოფენილი. არც ახლა არის.
მძიმე დღები გვიდგას: სამი წელია კოვიდ-
პანდემია თავზე შევი ყორნივით დაგვჩა-
ვის, მაგრამ ას სკოლის პედაგოგებმა, დი-
რექციამ, მუშავებმა არ დაიჩინეს, „ჭირსა
შიგან ქვითერივით გაუმაგრდნენ“. აკავი
წერეთელი წერდა: „ერთ ჭრისა კარსა მომ-
დაგარსა სხვაც ბევრი წარმატებაო“. აი,
ფაქტები: რუსეთ-უკრაინის ომი, თურქეთ-
სირიაში საზარელი მინისტრები და სხვა
პრობლემები.

სკოლის სახელოვან ისტორიულ გზას
ქვემოთ ნარმობიდენ, რომლის შეჯამე-
ბაც არის ეს იუბილე.

მილწებს უფრო გავამდიდრებთ

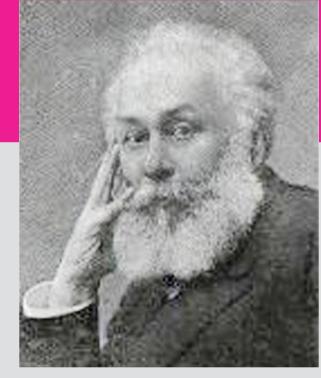
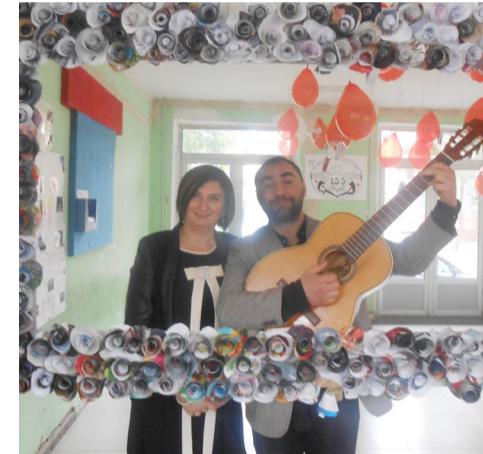
წელს ჩვენ სკოლას საიუბილეო თარი-
ლი აქვს. 50 წელი! მით ბევრი რამ არის
ნათქვემი. 50 წელი ვემსახურებით საშობ-
ლოსა და თაობებს ვაფრთიანებთ. ამ ხნის
მანძილზე ბევრი რამ გადავიტარეთ ერთდ
- 9 აპრილი, სამოქალაქო ომი, აფაზეთი,
რთული 90-იანები, 2008 აგვისტო, COVID-
პანდემია ... ყოველთვის ერთად უმ-
კლავდებით გამოივიდებას. მაშინ როცა
ქვეყანაში არც ტრანსპორტი, არც დრო,
არც გათბობა და ხელფასებიც გაყინული
იყო ჩვენ სკოლაში არცერთი გავეთილი
არ გაცდენილა. სიამაყით შეიძლება ითქ-
ვას, როდესაც უტრანსპორტობის გამო
მასშავლებელი ვერ ახერხებდა დროულად
სკოლაში მოსელას მათ თავისით მოსაზ-
ლეთა თვითმმართველობის ნევრი უფროს-
ლასელები ანაცვლებდნენ.

სკოლა ყოველწლიურად აწყობს და შეგრო-
ვილი თხნით სხვადასხვა საქველმოქმედო
მიმართულებით ერანინდებთ. 2022 წელს
შეგროვილ თანხა გადავციო ეგრეთნოდე-
ბული საზოგრის პირს მყოფ სოფ. ნიქოზისა
და ბედიანის ბავშთა მექლდეურთა კლუბს
სპორტულ შეკრების ჩასატარებლად. წელს
2023 წელს შეგროვილი თხნით, მოსაზღვე-
თა თვითმმართველობის გადაცყვეტილებით
შეძინობ იქნა სპორტული ინვენტარი.

ასევე მშობელთა ჩართულობის მიმართ
ყოველწლიურად იმართება მშობლების
ტურნირი მაგიდის ჩოგბურთში.

მასნაურებლებო, ითანამდებლებეთ ჩვენთან!

გაზაფხული

დღეს მერცხალი შემოფრინდა, -
ჭიქიყითა გადმომახასი:
„გაზაფხული! გაზაფხული!“
გულს იმედი დამესახა.

მივდექ სარემელს, გადვიხედე, არემარე მესხვაფერა! -
სასოებამ ფრთა გაშალა,
გულსა მკრა და ამიძერა!

სუნი მეცა გაზაფხულის,
უცნაური ვიგრძენ ძალი...
ესთქვი, თუ: „გულსა რაღად ვიტქე?“
ახლოს არის მომაგლი!

„მოვესწრები, რაც მინდოდა
ზამთრისაგან დაჩაგრულსა:
ვახავ ქორნილს ბუნებასას,
გავიგონებ მის მაყრულსა.

„დავყნოს ვარდსა გადაშლილსა,
უჭირეტ ნაზად დახრილ იას
და ბულბულიც გამაგონებს
მისებურად „ტია, ტია!“

ია ხვედელიძე, ხათუნა ხურცძე, ეკატერინე
ხუციშვილი, სალომე ჯარაშვილი.
მასშავლებელთა შორის ბევრი 40 წელზე
მეტია ჩვენი კოლეგივის წევრია. ესრია:
ციცინი ავალიშვილი, ელეონორა უორ-
ულიანი, ვალენტინი, გიგიერია, იზოლდა
ჩიხლაძე, ნათელა ჯანჯლია, დარეჯან ცერ-
ცვაძე, ციცინი ჩაბრაშვილი, ნარგიზა ჯა-
ფარიძე, ნიკო აზარიაშვილი.

ჩვენი სკოლის კურსდამთავრებულების
ნაინობა პროფესიალური მასშავლებლის
აირ-ჩიეს და საუკუნის სკოლაში დაბრუნდნენ
სამუშაოდ. ესრია: ნატალია უორულიანი,
ია ირემაძე, ეკა ბაჩიაშვილი, მაკა ლომიძე,
მარიამ ციცელაშვილი, დავით დათუსანი,
გიორგი ხვედელიძე, ირმა ზვიადაძე, ირინა
ბერიშვილი, მარიცა ყვავილაშვილი, ირმა ყა-
მარული, ქეოვანა ჯანგრიაშვილი.

ნარმატებული კურსდამთავრებულები
ჩვენ სკოლას მრავალი წარმატებული
კურსდამთავრებული ჰყავს. მათგან მინდა

გავრდელება მე-2 გვ.

საკუთარი სამკვიდრო მოიზომა

კარგა ხანი თავისთავადი და პოპულარული გახდა მზიური აფციაური. გაზეთ „სახალხო განათლების“, „ლიტერატურული საქართველოს“, უურნალ „ათინათის“, აღმანახ „ანთოლოგიის“ ბარაქიანი სტუმარია. განსაკუთრებით ჩვენს გაზეთში უფრო დაიმკვიდრა ადგილი. გარდა ამისა, მზიური გახლავთ აფტორი რამდენიმე წიგნისა, მათ შორის, განსაკუთრებით, წიგნად აკინძული პოემისა აფხაზეთის ომის გმირზე. დანარჩენი მკითხველმა განსაჯოს.

რედაქტორი

დირას

შენ სილამაზეს სხვა ვერ დახატაგს, ვერავინ აღნერს შენს ძარღვთა თრთოლვას, ჩვილიც კი ვგრძნობდი სულის სადარ ტანს და სიყვარულის უცნაურ ურჟოლვას...

დედობრივ გრძნობებს – სინმინდის ნათელს, სითბოს სიუხვით გაუღენთილ ლტოლვას, დედა ერთა მა ქვეყანაზე და არასოდეს არა გთხოვს შველას...

ნაბიჯ-ნაბიჯ, სულ მისხალ-მისხალ ანონილი აქვს შვილის სიცოცხლე, ღამენათევი ცისკარს თხოვს შველას... მუხლდაჩიქილი ღვთის წინ იმორცხვებს.

რომ შეავედროს შვილის სიტყვოთი და სიყვარული — მისგან ნობათი... საჩუქარს მუდამ უნდა სიფრთხილე და მოწინება ჩვეულ-ცნობათი.

რადგან ის არის ღვთის ერთადერთი, ძლიერი, სიცოცხლის ხანგრძლივობისა, მთელი სამყაროს წმინდა ნაწილი, მარადიული უკვდავებისა.

დაიკო მწრი!

ლერთო არა ხარ, მაგრამ თვისება, ადამიანის რომ მოგანიჭა, ლრმა სიყვარულში ამონავლები თაფლის სიტყბოში შენ შეგქმნა ფიჭად.

მაგ ღრმულით, თურმე რამდენი: შრომა, წვალება და სითბო იცავს, გრძნობად გულიდან გამომდინარე, რომელსაც კვებავს ეს დედამინა...

და რომ გიყურებ, მძინარე სახეს, სიმშეიდის კვალი ნაოჭი რომ კარწყლავს, მგონია, მშობლებ დედას კუყურებ, ყოველ ნაბიჯზე ისევ რომ მიცავს...

ჩემო დაიკო, ამ წუთისოფელს მზოლოდ ჭირი აქვს გადასატანი, წმინდა გიორგიმ ღვთის წებით გიძლვნა სიმტკიცე, წება მისი ატანის!..

ოთხი წების ნუციკოს

სიყვარულის ვარდის ბუჩქო, სუნთქვავ დილიდ ძალისა, ყაზანლიყის ვარდ-სურნელო, მადლიანო ქალისა...

ბაჯაღლო ჯიქურ-ნათალო, პრწყინვალებავ თვალისა, სიცოცხლის საწყისო მზეო დიდო იმედო ხეალისა!

მშვენიერო სიცოცხლეო, ყოფნის წყურვილი ღვენს, სიყვარულის სამოთხედ, შენს სურვილში ბაჯაღლო ძევს.

დაბადების დღეს გილოცავ, საოცარო მოდგმავ გვარის,

ოქროს დაბადების დღეზე მოგცემოდეს გონი ძალის...

ჩემო სულის სიამაყევ, მინდა ასე შეგაგონო: პატარა ხარ, გაიზრდები, მინდა, ტკბილად მომიგონო.

კაცის გონი სიბრძნით განსჯის, ლონე უნდა მოანდომო, სიტყბოება ამ ცხოვრების გმართებს, მშვიდობისა მდომო...

მდელოს გულში ამოზრდილ, ყვავილების ზიხარ მწყემსად, სიცილ-კისეის ვარდებსა შლი, ბებოს გულის ხარ პრინცესა!..

კასიკუხას

თოვლის ფიფქი მოფრიალებს ციდან, დასაჭრად დასდევს ბიჭი ციდა, ლამაზ ხელზე გამოუბამს ციგა და კისეისებს: ციგაობა მინდა!..

ფიფქებს ბარდნის განუწყვეტლივ ზეცა, გადათეთრდა ირგვლივ, არ ჩანს ზეცა, ჩანს, სხივები ჩუმად აიკეცა, სიხარული რომ გაგვეგო ჩვენცა...

გადათეთრდა ჩვენი დიდი ეზო, დაემსგავსა იგი თეთრსა ბამბას, ავაგორეთ თოვლის გუნდა, გაეთებოთ თოვლის პაპას...

რა ლამაზი ბაბუა გვყავს, იღიმის და იღიმის, - თოვლის პაპა, მოგვილოცე!.. სულ შენთვის რომ იღიმი...

მზიური აფციაური

პორტრეტი

სურნელ-სურნელო. რომ აკინძავ ამ საბავშვო ლექსებს, გასართობად რომ მოგვართმევ ამ გემრიელ „კერძებს“.

ერთხელ მაინც გადმოგვხედე თანატოლებს, დიდებს, თორემ ამდენ წუგბარ-კალათს ვიღა აიკიდებს?

ვადაჭყორია ხარ, ვიცი, სახელი ლეილა, მახსოვს, უკველესი მეგობარი მისალმებასა რომ მთხოვს.

გადაჭალე გაზეთი და წაიკითხ ცველა – გაგასხენდი? – მაშ, აკრიფე ეს მობილური ხელად: 555 26 43 22

ლეილა ვადაჭყორია

აქა, მოვიდა გაზაფხული

გამოპრწყინდა გაზაფხული მხიარული ფერებით, დაბლა მწვანე ხალიჩებით, მაღლა — ცისარტყელებით.

ლერთო, ისევ შენი წებით, ისევ შენი წყალობით, ცას იკლებენ ტოროლა და ბულბულები გალობით.

მორაკავე ნაკადული კვლავ გახელს თვალებს, მოირთვება მტა და ბარი წითლად, ყვითლად, მწვანედ.

გაზაფხული შემოაღებს ზარზემით კარებს.

ნუ ჭირი, ჭირიფო!

როცა ბუბნება ზეიმობს ფერად-ფერადი სამოსით და როცა ცისკრის ვარსკვლავი მოწმენდილ ცაზე ამოდის,

ხარობს ია და ენძელა, ხეებს უსკდებათ კვირტები, ტყები კუნელი ყვავილობს და უღურტულებენ ჩიტები.

შენ რატომ მოგიწყენია, როდემდე უნდა იფიქრო?

გულს ჯავრი გადაიყარე, ჩემო ლამაზო, ტირიფო!

ღეღა

ვისი სხივია გზას რომ მინათებს, ტავზე რომ მადგას რწმენის გვირგვინად?

ვინ არის მუდამ სიმშეიდეს რომ მგვრის,

მემა უეცრად თუ დაიგრგვინა?

გადამატარებს ღრუბლის მთა-გორებს, ჩემთვის სალ კლდესაც შეეჩერება, ეს დედა არის ჩემთვის მლოცველი, ღვთისმშობლის კალთას როცა ემთხვევა.

მარტი

გაზაფხულის სურნელი დგას, ყვავის იასამანი, დათბა, ტასომ გადაფინა აიგანზე საბანი.

მაგრამ მარტი რის მარტია, თუ არ აურ-დაურია, ზამთარსაც გაპკვირვებია, ეს რა აურ-ზაურია!

მარტში თოვლის ფანტელებმა გადაპეტა თეთრად არე, თუმც მზის სხივებს ვერ გაუძლო, გაიპარა ისევ მალე.

ღიეო

გამოანათე, გაათბე სულიერი და უსულო, მზეო, შენ იქროს გული გაქვს, ზოგი ტყეულად დიდგულობს.

მძლეობი გუცო!

დილიდან წვიმდა, გამოიდარა, ზეცამ ღრუბლები გადაიყარა მზე სახლში სითბოდ გადმოიღვარა.

ამლერდი, გულო, ზეცის შემყურევ! თურმე, წუ იტყვით, მზე პირს იბანდა.

რედაქტორი

აღსაზრდელები გაზაფხულმა გაახალისა

გაზაფხულის დადგომამ ძალიან გაახალისა თბილისის 143-ე ბაგა-ბალის აღსაზრდელები, სადაც „დედის დღე“ სხვადასხვა აქტივობებით აღინიშნა და პატარებიც ძალიან გამხიარულდნენ.

საბავშვო დაწესებულებაში, დირექტორი ირმა მაყიშვილი და ბალის მთელი კოლექტივი მონადინებულია იმისათვის, რომ აღსაზრდელებს ხშირად მოუწყონ დღესასწაულები და აქ გატარებული დღეები სასიამოვნოდ დამახსოვრონ.

ირმა მაყიშვილი: აღსაზრდელებზე ზრუნვა და მათი შემოქმედებითი უნარების განვითარება ჩვენი უმთავრესი მოვალეობაა. ვცდილობთ, პატარებს თანაბრად გავუანილოთ სითბო და ყურადღება. სასწაულო წელი დიდი ენერგიითა და შემართებით დაიწყო ჩვენს ბაგა-ბალში. ჯგუფები დაკამატებულება ასაკობრივად.

შენობა სრულად მოწესრიგებულია, ასევე განახლებულია ყველა საჭირო ინვენტარი. სათამაშო და მეთოდური მასალები, რისთვისაც უდიდეს მადლობას

143-ე ბაგა-ბალში სააღმზრდელო პროცესი წარმატებით და უწყვეტ რეჟიმში მიმდინარეობს ყველა ასაკობრივ ჯგუფში. განსაკუთრებული ყურადღება ექცევა „სასკოლო მზაობის“ პროგრამის სწავლებას. აქ სულ სამი დამამთავრებელი ჯგუფია.

ბაგა-ბალის წარმატებით ფუნქციონირებაში დირექტორს მხარში უდგანან მოადგილე ნონა სალირაშვილი, საგანმანათლებლო პროგრამის კოორდინატორი ქეთევან სუსანიაშვილი, სამეურნეო ნაწილის კოორდინატორი გულნაზ მუხ-

ვითარებაზე თავდაუზოგავად ზრუნავს მულტიდისციპლინარული გუნდი:

ფსიქოლოგი მაია კობახიძე, სპეც. პედაგოგები: მაკა მანჯგალაძე, თეა რუხაძე, ეკატერინე მუხიგული და ეკა ცერცვაძე, ლოგოპედები: მაყვალა კობიძე, არამაშვილი, მარინა ნასუაშვილი და ცეკვის მასწავლებელი თამარ ლავრელაშვილი.

საბავშვო დაწესებულებაში, პატარების კვებას და კალორიუს საგანგებო ყურადღება ექცევა, ამიტომ სამზარეულო ბლოკის მესვეურებს დიდი მოვალეობა აკისრიათ. ბავშვებს წავიდეთ საკვებს უმზადებენ - ნათელა ჯობეშვილი, დარეჯან სუსუნიაშვილი, ლალი წონა

არაძე, ია ქევანიშვილი და ნინო თოთიაშვილი.

აღსაზრდელების შემოქმედებითი ღონისძიებების ორგანიზატორები და ყოველი ზეიმის სულისჩამდგემელები არიან მუსიკის პედაგოგები - ნანული ჯანუყაშვილი, მარინა ნასუაშვილი და ცეკვის მასწავლებელი თამარ ლავრელაშვილი.

როგორც დირექტორმა აღნიშნა საბავშვო ბალში ყოველწლიურად იმართება სხვადასხვა სეზონური აქტივობა. მაგალითად, შესანიშნავად ჩატარდა საშემოდგომო და საახალწლო ღონისძიებები, წიგნის სუსუნიაშვილი, ლალი წონა

ვუხდით ბაგა-ბალების მართვის სააგენტოს, განსაკუთრებით კახაბერ გვანცელაძეს.

ბალი დაკომპლექტებულია პროფესიონალი აღმზრდებით, ესენია: ქეთევან ბალაშვილი, ხათუნა ბაზიკიანი, ოლდა ტურაშვილი, თეა შაპოვალოვი, ეკატერინე წიქარიშვილი, ქეთინ ხარიტონაშვილი, ნინელი არაბული, ეკა ლაგურაშვილი, ქეთევან ფოცვერაშვილი, თეონა ბახტურიძე, დარეჯან თოდაძე, შორენა ფანჯარაშვილი, ლარისა ხერკელაძე და ნინო ამირზაშვილი. ასევე დასაფასებელია აღმზრდელის თანაშემწებების შრომაც, ესენია: ნინო დოლიძე, ნათია ყანდორელაშვილი, მარიკა ჯადუგიშვილი, ხათუნა ბუზალაძე, ლეილა ბერაია, ნინო გოლერიძეშვილი, ლალი ჩუბინიძე, გვანცა ჯოგლიძე, სუსანა ქარაია, მთვარისა ქრისტესიაშვილი, თამარ გაბიძაშვილი, ანა ცუცქირიძე, ლელა გულორდავა, ნონა სალირაშვილი-ებრალიძე, ნინო ჭოლარია, მზია სამაშვილი და ქეთი ჩადუნელი.

აღსაზრდელების გონებრივი შესაძლებლობების წარმო

ლაური, მანანა მეშველიშვილი და მანანა ჭაბერაშვილი. ტექნიკურ საკითხებს მშვენივრად აგვარებენ: დალი მერქაბაშვილი, ეთერ მჭედლიძე, ნინო ფილიშვილი, ხატია მეტრეველი, მედიკო თოიძე, რუსულან სამხ-

თითოეულ ჯგუფში განაწილდა ცენტრები, ამგვარად დაყოფილი სივრცე კი, ორგანიზე-

ვუხდით ბაგა-ბალების მართვის სააგენტოს, განსაკუთრებით კახაბერ გვანცელაძეს.

მზია გონებრივი

თბილისის 215-ე გვ. ახალი დირექტორი მოვიდა

ჩვენი სკოლა გაღნარია და სამოთხის სადარია

ეკოლოგიურად
უფრო სუსთა გარემო
დედაქალაქის არ-
ცერთ სკოლაში არ
მეგულება. ამას მხ-
ოლოდ მე არ ვამბობ,
ათივე რაიონში კომი-
სის დასკვნაა ასეთი.

ქუთასიზე სიმღე-
რის ტექსტშია ნათქ-
ვამი: „შენი ნახვა
ადვილია, დაკონწყება
არის ძნელი!“ სწორედ
ასეა აქაც. მოიხიბლე-
ბით აქაზრობით.

თის აქცეულობის).
ფლორა და ფაუნა
აქ ხარობს, ადამი-
ანი ლაღობს, მწვანე
ფილტვებით, ბუნების

სილამაზით. აქ ტყე, ზერები, ვენახის თვალუწყდენელი მწერივები, რომელსაც კახელები „პლანებს“ ეძახიან, ჯადოსნურადაა ერთმანეთში შერწყმული. ყოველივე ეს კი ჩემზე უკეთესად აქვთ ასახული სკოლიდან მოწოდებულ ინფორმაციაში.

* * *

გამარტვერის გარანტი -
პედაგოგური ძლიერი და
ხელმძღვანელი ლიდერი

სსიპ ქალაქ თბილისის 215-ე საჯარო
სკოლის დორექტორი თამილა თამაზაშვილი
სკოლას ხელმძღვანელობს მეორე წელია,
მას აქვთ 22 წლიანი პედაგოგიურ გა-
მოცდილება, კერძოდ, არის გეოგრაფიის

სკოლაში ფუნქციონირებს მუსიკის, უცხო ენისა და ქართული ლიტერატურის კლუბები, რომლებიც პერიოდულად სან-ტერესო შეხვედრებს მართავენ. მოსწავლეთა ცნობიერების ამაღლებას გარემოს დაჯინის მიზნით ემსახურება ეკო კლუბი.

ბლისა და ხალხური საკრავების წრები
ჩვენი სკოლის მოსწავლეები სარგებლობები
სკოლასთან მდებარე სპორტ-კომპლექსი
„არაგველები“, რომელსაც ჩვენი სკოლი

ყველა სიახლეს. ძალიან მიიშვნელოვანია ზოგადი განათლების რეფორმა, რომელიც დროული და საჭირო მოსწავლეებისთვის. მისასაღებელია ჭადრაკის სწავლების შემოტანა პატარებისათვის.

სასურველია, საქართველოს ისტორია ცალკე საგნად ისნავლებოდეს. გეოგრაფიაში კი მოსწავლეთათვის ხელმისაწვდომი იყოს თანამედროვე და მრავალფეროვანი ციფრული თუ არა ციფრული რესურსი.

უნდა ალინიშნოს, რომ სკოლის გუნდის
ერთობლივი მუშაობა და ურთიერთანაბეჭ-
რომლობის კულტურის მაღალი დონე, მო-
სწავლეების სამოქალაქო ღირებულების
ამაღლებასა და მათ დემოკრატიული
საზოგადოების სრულფასოვან წევრებად
ჩამოყალიბდაში აწყობს ხელს.

კიდევ ბევრი კარგი, საჭირო და სასარგებლოვანი საქმე გაკეთდა. თუ საჭიროდ ჩათვლიან დირექტორი და პედაგოგები, მზად ვართ ვითანაშორიშოთ, ვწმისახუროთ ჩვენს კოლეგებს „გულიოთა მართლითა, სიტყვითა საქმითა შეურჩხვენოად“.

პორის მიმველაძე,
ათლების მეცნიერებათა დოქტორი

ლიტერატურული გვერდი

კოჩა ადეივაზილი

ა ბრეშუმივით განელილა დროის სადავე!
ბ ატონებისგან აჯანყებულა, ლაშქარი სრული.
გ ადალლილსა და დამონებულ მცირე სავანეს,
დ აპიჯებდა უჟაერობა, ცხოვრება მტრული.
ე გებებიან, ეფერებიან ღამის კოშმარებს!
ვ ეძრება მწველი, უხალისოდ დათარეშობდა.
ზ არმაც გუნებას, თავშესაფარს მოხუცის როლში,
თ ავის უფალი იხრწნებოდა მრუში გონება!
ი ხსნება არზა, დეამინას მუქი კადრები!
კ ალიბრის ტყვია, სიმყუდროვეს ჩუმად დარაჯობს.
ლ ონგინოზის ხმას, შიშველ მკერდზე, ორნამენტებით,
მ ლელვარე პირტრეტს დაემსაგასა მოელი სამყარო!
ნ ეიტრალური წითელი ზღვის ადვოკატები...
ო ფიციალურ ობიექტივს მიზანში იღებს!
პ ატიმრის როლში მოქცეულა, ლეში! სულელი,
ჟ ამიან დროში გაჩერებულ საათის ისრებს!..
რ ადიკალურად შეცვლილია უხმო მაყრები!
ს ოცალური ფენა ითხოვს თეით-დანაყრებას.
ტ ონიან მრიცველს, ჩასაფრებულან ლანირაკები.
უ ლტიმატებით ნებდებოდნენ, უცხო პალიტრას!.
ფ არდუში ხანჯალს აელვარებს, ნადიმი ბნელი.
ქ ალლმერთი დალი, ცრემლში მარხავს უპიწოებას.
ღ ამის ჩვილ ლანდებს მოაშრიალებს, ქომაგი ძველი.
ყ ინის პერანგით, გათიშული! ბედნიერება.
შ აირს იტყვიან, მოგიწოდებთ! ბრძანება! მედგრად.
ჩ უმი ქაოსში აირია უცხო ნივთები.
ც იურ სხეულებს, მოლეკულებს, მზის ნანილაკებს ,
ძ ახილით მინდა, მოგიხატოთ ოქროს მძივები.
ნ ამზომი ითვლის უმოწყალოდ დროის ნაპირებს!
ჭ ვავისფერ ყანას ნერვიული ქუხდა ბელელი.
ხ ალვათი სუნთქვა, თეთრ საყელოს მიჭერს მარწუხებს!
ჯ ამში წვეთავდა ნატურალური თიხის ქვევრები!. -----
ჰ ო, ჩუმი ფიქრი ორიგინალი, ღამის ბრენდია...

მეიმედება გიგი და დაჩი,
ლევანიც მაგათ მიეჭველება,
ნათია ცრემლებს დამაფრქვევს გზაში,
დოდოს ვიშვიში დამედევნება.

სხვებიც მწუხარედ გამაცილებენ,
ორკესტრი შოპენს აახმოვანებს,
მშობლიურ მინას მიმაბარებენ,
ფესვებს გავუთბობ ტყეს მუხროვანებს.

„სიტყვა ქალივით აქეთ-იქეთობს“,
როგორც იტყოდა ღამა ძმობილი,
საფლავს გამიჭრის, ალბათ, იმ ბექობს,
ის მესაფლავე გამოწრობილი.

სულ სხვა ხიბლია იმ ქვეყნად წასვლა,
აქ ჩემზე ვინმე დაწერს ნეკროლოგს,
სიცოცხლე მისჯილს მჯერა და მწამდა,
იქ მივგროვდებით ბოლოს და ბოლოს.

თამუნა ადლიაძე

მივაპიჯებდი მტკრიან ქუჩებში,
ქარი მაყრიდა გულცივად ფოთლებს,
არსად არავინ არ შემიფარა,
დღე მიყინავდა ცრემლიან ტუჩებს.

გადამეკიდა სევდა გრძნეული,
ყველგან თან მიმყვა, სად არ მატარა,
ვეფერებოდი გათელილ ქუჩებს.
ყინულის ფრთები ბედმა მაკმარა.

ხან ქარი ხარ ცივი,
ხან კი სიო ანცი,
სიყვარულო რახარ,
რას გაგიგებს კაცი.

ხან ანათებ ბნელეთს
ჯადოსნური ფერით,
შენგან გზაარეულს
ისევ შენ თუ შველი.

ოცნებების ზღვა ხარ,
ხან ცრემლების თავსხმა,
სულელმა თუ ბრძენმა
ვერ გიპოვეს ახსნა.

შენ ხარ შუად მდგარი,
ერთაა თუ ბერთა,
და ყველაზე ახლოს,
ცაში მამა ღმერთთან.

ზოგი წლობით გეძებს,
ვერ გპოულობს მაინც,
ზოგს უკარგავ ძილს და
თეთრად ხვდება აისს.

ზოგს ასწავლი წერას,
ლექსებს ცრემლიც ერთვის,
მე კი მჯერა რომ ხარ,
სიყვარულო ღმერთი!...

იოანე აბულაშვილი-გეგაგუშვილი

მთელი მსოფლიოს ყველა
ქვეყნის ხალხის საკეთილ-დღეოდ მლოცველი, მწერალი და იურისტი, ივანე ჯავახიშვილის სახელობის გარდაბნის მხარეთმცოდნეობის მუზეუმის თანამშრომელი, სოფელ კრწანისიდან.

გაზაფხულის
მოგრძნელება

გაზაფხული შემობრძანდა;
მზიან დილით, ღამაზ დღით,
ფრინველთ მეფე — არწივით,
გამარჯვების იმედით.

არე-მარეს ამშვენებენ:
მინდორ-ველი სიმწვანით,
ბუნებაც ლამაზია
ია-ვარდის სიმრავლით.

საპოვნელას, ყოჩივარდას
ბავშვები რომ ექებენ,
ყველგან ვხედავთ აყვავებულს
მაღალ მწვერვალ ქედებზეც.

ტყეებიც შთამბეჭდავია:
ფრინველების გალობით,
მერცხლების ურიამულით,
ჯიხვ-ირმებიც გამორბის.

წაბლის და თხმელის ხეები
გალამაზდნენ ყვავილით,
დამშვენდდა მუსა, წიფელა,
ისმის ყვავის ჩხავილი.

კოდალაც ხეს უკაუნებს,
თავის ჩვეულ ხალისით,
შავი და ჩხიკვიც ხარბენ,
ზოგჯერ დათვის ხმაც ისმის.

ხალი ხვნა-თესვას იწყებენ,
ვენახს, ბოსტანს ბარავენ,
ყანას ხნავენ, ფარცხავენ,
სიმინდ-ლობიოს თესავენ.

აღდგომის დღესასწაულს
გაზაფხულზე აღვნიშნავთ,
ამ უდიდეს მოვლენას
უფლის მაღლად აღვიქვამთ.

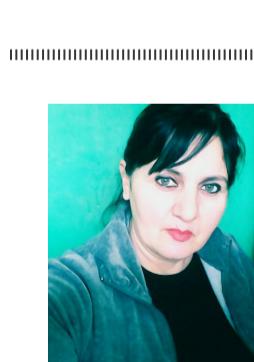
შრომის, გარვის ხალისით
ვიცლით ბალჩა-ბალისთვის,
უვე ახალ ხესაც ურგავთ,
ვზრუნავთ მთა და ბარისთვის.

მდინარე და ნაკადული
ახმაურდნენ შორიდან,
მათზე აგებულ წისქვილებს
კლიენტი ჰყავთ სოფლიდან.

გაზაფხულის მნიშვნელობა,
ხალისი და იმედი
შრომაშია ჩაბმული
ხარი გუთან-ულელით.

ატმოსფეროს სურნელება,
რომ ბიბინებს ჯეჯილი,
ბუნებაში ქარს მიაქვს
ხეების ყვავილი.

მშვენიერი პერიოდი
შრომის, გარვის, - ხალისით,
ყველა მომავალს შევცერით
გაზაფხულის იმედით.

ზურაბ ქოჩალია

სულ ხევა ხიბლია

ნეტავ, ვინ დაწერს ჩემზე ნეკროლოგს,
საკუთარ თავზე მე ხომ არ დავწერ,
ან თუ ავავსებ, ფერფლით, ერთ კოლოფს,
ანდა ჩემს კუბოს, ნეტავ, ვინ აწევს.

ზაირა ფრუბიძე

...ხან მიდიხარ სხვა გზით,
ხან ბრუნდები ისევ,
ხან იმედებს გვჩუნინი,
ხან გულს დარდით გვივსებ.

„გიგო პაპას“ მარნის დიდი დიასახლისი მანანა შატავიძე - 60

ეს ახალი წიგნი, რომელიც შეუძლიერ თქვენს შინდლიოთებას, „ვცოლის მეო-
თხე გამოწევას. მანამდე კი სამი წიგნის ავტორი იყო: „სანთლების ფელოფალი“, „ორგანიზაციან ვიწყებ სიყვარულს“ და კრეტული „მე და შენ“. ოთხივე წიგნი შეისი-
ს სულის წანილი და გულის ფელოფალი. ფინანს, სიყვარულია მისი ლექსების თანამდევი
ძალა და ასე.

დაინტერეს სოფელ კავთისხევში. ეს ის სოფელია, სადაც სალამურის და ფანტურის
ხედა ალიონზე მოსახლეობას. დაოჭახების შემდეგ წერვრომს ყვარელში.
არის საქართველოს მხრალთა შემოქმედებითი კავშირის ყვარლის თავისი არის
თავმჯდომარე. დააფუძნა სარავშვი თავტო „მარკანი“. ასევე არის „ორიოლ და
მზრუნველობას მოკლებულ გავშვითა დაფიცის ასორიასის“ თავმჯდომარე. მუშაობის
კურლის კულტურის გახვითარების წერტილში, ლიტერატურული კლუბის კონკრიტ-
ფორმად. ჰქონის რამდენი და შვილიშვილები. არის საქართველოს შენრალთა
შემოქმედებითი კავთისხევის წერტილი.

ასევე გახორცი საქვენოფ წწობილი „გიგო პაპას“ მარნის ფილი დიასახლისი.
შეიძლება ვთავაზობო მანანა შატავიძის ლექსებს ახალი კრეტულიდან, რითაც
უკლიერად მას საიუნილე თარიღს.

გაზაფხული

შენ ხარ ჩემი გაზაფხული
თეთრი ია, ენძელა,
ეს ცხოვრება გაატარე
ჩემთან მოსვლა გეძნელა...

დაგინახო, როგორ მინდა
გულში უხმოდ ჩაგიკრა,
გაზაფხული მოგილოცო
და ლექსები მოგიძლვნა...

სად ხარ ეხლა, ნეტავ, ბიჭო?
შინდის ტოტიც გამლილა,
შენ მასნავლე ზღვა ლოდინით
სიყვარულის მოთმენა.

ყველა ყვავილს მოგიძლვნიდა
თეთრ იას და ენძელას...
ეს, ცხოვრება გავატარეთ,
ერთად ყველა გვეძნელა.

ალუბლობა

ალუბლობას მომენატრა
შენი სახის დანახვა,
ანითლება ორივ ლოყის,
წამნამების ძირს დახვა...

წყაროდ მოდის სიყვარული,
აძლიერებს ის ტრფობას
ალუბლობა მირჩევნია
ყველა ხილის მწიფობას...

დავიკიდებ ყურზე თრთოლვით,
როგორც უნინ მიყვარდა....
მაინც შენთან მირჩევნია
სულის სულთან გათბობა...

დრო დროს უსწრებს,
მიპერის დღენი,
უკან აღარ ბრუნდება,
ალუბლობა ისე მახსოვს,
როგორც ჩვენი ბაკებობა...

დავთვრე მინდა ალუბლებით,
სადღეგრძელო გითხრა რა?!
...შენთვის უხმოდ ჩავიფიქრებ
ყურზე ტყუპ-ტყუპ ალუბალს.

გამოვიარე
გრემი, ნეკრესი,
ყველა მლოცველი
ჩემი მეგონა...

მოჩანდა შუქი,
კიაფი სანთლის
და ანგელოზებს
ჩემთვის ეცალათ.

ისე მიყვარხარ,
ისე მოგელი,
თითქოს, სანთლები
ჩემთვის აენთნენ...

ვთხოვე, ჩემს გულში
ატეხილ ხანდარს,
მადლი ლოცვისა
შემველებოდა...

ჩემ სიყვარულში
ვარ ბედნიერი,
რადგან ჩემი ხარ
და არა სხვისა...

გამოვიარე
გრემი, ნეკრესი,
შენი ხმა გულში
ისევ ჩამესმა.

სულს ეჩქარება
ამბორი შენი,
როგორც ატმის რტოს
აყვავებისას...

გამოვიარე
გრემი, ნეკრესი,
შენი სამშობლი
და მინა-წყალი.

ჩემი დაღლილი
ეართლელი გლეხი,
დოქი ლვინით და
გალესილ ცელით.

პურის მომყვანი
შეშის მომტანი,
ბევრის მნახველი
ბევრის მომთმენი...

სხვა კუთხის შვილი
არ მეგულება
ასე ალალი და
თავმდაბალი.

მიყვარს კავთობა
და კავთისხევი
ჩემი სოფელი
და ჩემი სახლი.

მიიღე ჩემგან,
მოძღვარო ჩემი,
მშობელო ტკბილო,
ეს ჩემი გული.

შენ იყავ მრევლის
მშეგელელი მხსნელი.

დაობლებულებს
ვიღამ მოგვედოს...

ოჟ, სინას მთაზე
შენი ლოცვები,

იყო უფალთან
მიახლოვება...

და ის წამი კი ჩვენ
რომ დაგუარგეთ,
უფალთან იყო
შენი გარდასვლა...

დაგემშვიდობო?
არა და არა
გული გონება
ვერ დაგთმობს ვერა...

ოჟ, ყვარელიდან
წმინდა მინაზე
ეს იყო შენი
ციური ფრენა...

ეს არის შენი
ცაში გადასვლა....

ოჟ, ყვარელიდან
წმინდა მინაზე
ეს ანგელოზებს

ჩემთვის ეცალათ.

ისე მიყვარხარ,
ისე მოგელი,
თითქოს, სანთლები
ჩემთვის აენთნენ...

ჩემი დაღლილი
ეართლელი გლეხი,
დოქი ლვინით და
გალესილ ცელით.

ვიცი, რა რიგ მომიყვები „ზღაპრებს“,
თუ უჩემდო რა მოწენით ცხოვრობ,
შეგაბრალებ თავს სტუმარს და მეტყვი,
შემიყვარე, მშვენირო ქალო...

პურის მომყვანი
შეშის მომტანი,
ბევრის მნახველი
ბევრის მომთმენი...

სხვა კუთხის შვილი
არ მეგულება
ასე ალალი და
თავმდაბალი.

მიყვარს კავთობა
და კავთისხევი
ჩემი სოფელი
და ჩემი სახლი.

მიიღე ჩემგან,
მოძღვარო ჩემი,
მშობელო ტკბილო,
ეს ჩემი გული.

შენ იყავ მრევლის
მშეგელელი მხსნელი.

დაობლებულებს
ვიღამ მოგვედოს...

ოჟ, სინას მთაზე
შენი ლოცვები,

იყო უფალთან
მიახლოვება...

მხარზე უხმოდ შეაფრინდი
ჩემს მშვენიერ მზეჭაბუქა,
მომიყვანე მე მაჩუქე,
რომ არ ვგავდე დაკარგულს...

სელის გულზე ფრთა გაშალე
და გაფრენას აპირებ!?

გული

გული ღილივით ამწყდა
და შენთან მოსვლას მთხოვს,
ვის არ ჰყვარებია, მაგრამ
ჩემ სულში სხვანარდ თოვს...

მე რომ ბავშვი ვიყო, თოთო,
შენთან მოვიდოდი მხოლოდ,
შენ რომ აღარა გნამს ჩემი,
ამიტომ თოვს, ამიტომ თოვს...

ფიფქებს რა უჭირთ, ნეტავ,
ჩვენ ვართ საკითხავი ორნი,
ჩვენ რომ შეგვინელდა რწმენა,
ჩვენ რომ აგვეჩეჩა მხრები.

გული ღილივით ამწყდა,
ამ გულს ვერ გაუგე ვერა,
მე რომ ღმერთი ვიყო, კარგო,
ეხლა მოვიდოდი შენთან.

ერთი ღამის მინდა ვიყო სტუმარი,
მერქას, ჩემი სანატრელო ქალო,
გამილიმებ და ალერსით მეტყვი,
ჩემთან დარჩი, საპატარდლო ქალო...

ვიცი, რა რიგ მომიყვები „ზღაპრებს“,
თუ უჩემდო რა მოწენით ცხოვრობ,
შეგაბრალებ თავს სტუმარს და მეტყვი,
შემიყვარე, მშვენირო ქალო...

ორშაბათიდან

ორშაბათიდან ვიწყებ სიყვარულს,
ორშაბათს გარდის კაბით მოგნახავ,
ორშაბათს შენ ერთს გეცოდინება,
რომ აღარ ვიკლი მარტო ამ ქვეყნად.

მე მეყვარება ეს ორშაბათი

შენ ლამაზი თბილი თვალები

შენი თითები, შენი პროფილი,

ორშაბათიდან შენ ვარ შენი...

არ შეიძლება, შენ სხვა გიყვარდეს,
ორშაბათს ვარდის ჩავიცამ კაბას
და შენს მკლავებში, ჩავყრი ყვავილებს...

ზეცაბეკი

მე ის მზეჭაბუქი მიყვარს,
ცაში რომ წამიყვანს ფრთებით,
ვარსკვლავებით რომ მომრთაგს
მე ის მზეჭაბუქი მიყვარს.

მე ის მზეჭაბუქი მიყვარს
და მე იმ მზეჭაბუქს ვუცდი,
მისთვის მეფურცლება ბედი...
მისთვის მითეთრდება თმები...

კონფიდენციალური

რეალური დედაშვილი

რეალური დედაშვილი

რეალური დედაშვილი

სალამურები

ლილე კავკასიშვილი

როგორ უნდა მოვიტყუოთ თავი ყოველ ახალ წელს?

„ღმერთმა ჭერი დაგილოცოს, ციცა!“ - შემომძახებს მეზობლები, მერმე სასმისები შეისმევა, მაგრამა, კაცო, რო არ უჩანს ამასა ბოლო. ერთიდა-აიგივე მეორდება ყოველ წელსა და ი ჩემი სამი ვაჟეკაცი სამ ქვეყანაში გაფანტულან. როდის მოიყრან თავს, ღმერთმა იცის!

ხმამალლა არ გამომოქვამდა ფიქრს „ზაქარიი“, ცოლსაც არ უმხელდა, რას ფიქრობდა.

რო ვერა გავიგე, კაცო, რა ჯობია ამ ოხერ წუთისოფელშია? შვილები დაზარდო, მერე არაფერში გამოგადგნენ თუ სულ არ გააჩინო და მარტო საკუთარ თავზე იფიქრო. ო, არა, ერამ მაფიქრებინა, კაცო! ღმერთო დამიფარე, მა რა ვენა? ე დედაკაციც გაილია ამდენი დარღითა. ე ტელეფონები კიდევა კარგი გამოიგონეს. მირეკავნენ, მაგრამ ე რა საშველია. შთამომავლობას ველარ უნდა მოვესწრა, კაცო? ე რა მიყო ამ დრომა, სულ გამანადგურა კაცო, მაგრამა არა! აბა, პაპაჩემი რას იტყოდა — დრო ყოველთვის კარგია, შენ უნდა გამოიყენო. ამდენა მინაწყლის პატრონი სადრა გაიქცნენ, თუმცა ჩემი ბრალია, მე გავუნადე მაგათა გზა ქალაქისევნ. ეგრე რო არ ყოფილიყო, თავს დააკლავდნენ აქაურობასა. ვინ დავდანაშაულო, მე ვარ და ჩემი დედაკაცი ბრალში.

— გაიხედე, ქალო, ვიღაცა იძახის. ახალი წლის მოლოცვა უნდა, ეტყობა.

— ეგრე გვლოცავენ ე კაი დედმამისშვილები, მაგრამ ჩვენი საშველი მანც არ არის, — ჩაერთო მეუღლე. — ი ბალები კიდევა არა მოდიან.

— სუ გვპირდებიან და აგერა ათი წელია საშველი არ დააყენეს ჩამოსვლასა.

— უი, უშანგა მოიდა! ჩვენი მეკვლეა ეგ არდასაცალელი, ეგა!

— გაუმარჯოს ახალ წელსა! გამრავლებასა და გახარებას გისურვებთ. ვაჟები თავიანთი ნაშიერებითა მოსულიყვნენ ოჯახშიდა.

— ნუ დამცინი, კაცო. თავს იკლამენ, ხო იცი, მშობლების გახარებითა.

— რა იცი, ციცა, იქნება ეგრეცა ფიქრობენ, კაცო, რომელი ქართველი კაცი არ ყოფილა იმ ქვეყნებისა ნაშიერი არ გაუჩენია.

— ო, ეხლა სულ სხვა, უშანგი! —

გამოელაპარაკა ციცას მეუღლე. — ო, კაცო, მაინი სუფრასთანა და ჭიქითა დამილოცე ახალი წელი.

უშანგიმაც ისე დალოცა, როგორადაც მათ უხაროდათ. ცოტა შექეიფინდნენ.

— ო, კაცო! ჩემი სალამურები გამახსენდა, აი, იმათაც კი ვენაცვალე, გახსოვს, უშანგი, რა დრო იყო, დოლ-გარმონი და სალამურები. რასა ვქეიფობით, კაცო!

— არა, გენაცვალე, ი დრო აღარ დაგვიბრუნდება.

— მოიცათ, ერთი კაცებო! იქნება უკეთესი დრო მოდის და ჩენენ ვერა ვხვდებით! ხო, მართლა, იცი, ბაბუაჩემი იხსენებდა ხოლმე: „მევილო, აი, რა მინები ქერნდა პაპაშენსა, სურამართო ახალმა დროებამა, სულ მშრალზე დაგვტოვეს. თუ გავიმართებოდით წელში, არავის ეგონა. მაგრამ მერმის რა დრო დადგა, სუყველამა სოფლისა მცხოვრებლებმა, აბა, რა სახლები აიგეს, სწავლა-განათლება მიაღებინეს ხალხსა და ახლა იმ დროსა ვნატრობთ, კაცო. ის კიდენა დაგვავიწყდა, მანამდე რამოტელა გაჭირვები აიტანა ჩენენმა ხალხმა“.

— ყოჩალ, დედაკაცო, შენა გონია ჭერითა მჯობიხარ. მე კიდემა გულგატეხილი ვარ დღენიდაგ და ჩემი დედაკაცი მამშვიდებს, აი, ნახე, ცხოვრება შეიცვლებაო.

— ე, დროება, უშანგი, იცი როდის შეიცვლება? ჩემი შვილები რო ჩამოვლენ, დაუბრუნდებიან მინა-წყალსა და სხვა ქვეყნებში წანწალს მორჩიებიან. აი, მაშინ დავიჯერებ მაგ ქალბატონის ნათქამისა. მე რომ კალამს მიუბრუნდები და ხალხურ ლექსებსა შავთხამ, აი, მაშინა დაგვიჯერებთ, თქვე ჭკვიანებო!

— ტელეფონის ხმა! მგონია, გვირეკავენ შვილები.. აიღე დედაკაცო!

— ხო შვევილო! გენაცვალო დედამა! მოგილოცავთ, თქვენც გაიხარენით და კარგადა იყავით. ძალიან მოგვენატრეთ, მაგრამ რა ვქნათ. აგერა მამაშენი, ახლა იმასა დაელაპარაკეთ, დაილია თქვენს მონატრებასა და ლოდინში!

— მამი, როგორა ხარ!.. გილოცავ ახალ წელსა!

— შენი მოლოცვა რად მინდა, შე ვირთავო. სულ მატყუილებთ. როდისალა ჩამოდიხართ თქვენს მინა-წყალზედა? აღარ შემიძლია, ბიჭო, ათი წელია არ მინახიხართ, თქვე იხრის შეილებო!

— მამი, ერთ 20 წუთში ჭიშკარი გააღე, სამივე ძმა უნდა მოვიდეთ ერთად!

— თქვენი თავები აიგდეთ მასხრადა! ისე გათამამდით კიდევაცა, დამცინით? ბიჭო, ვინ ხართ თქვენა. დრო იყო, თქვენის თანამდებობა ციმბირში უკავდნენ თავსა და ზოგი საშმობლოს მოლალატე ვერც ბედავდა ქვეყანაში დაბრუნებას.

— მამი, — ახლა მეორე ვაჟი გამოელაპარაკა იმავე მობილურით. — არა ვხუმრობთ, კაცო, ჭიშკარი გააღეთ, სამივენი ვბრუნდებით.

— რად მინდა დარეკვა, მოვილები არც შენ მოგივა უცხოებსა მოლოცვა-თქო!

— ციცა, ციცა! კარი გამიღე, ახალი წელი უნდა მოგილოცოთ.

— ე, არარ დაგჭირდა შახმიანება. განა, ეგრერიგად მოიძულებს მეზობლებსა მორუაი.

— შენა, კაცო, ოქრო კი არა ბაჯალლო უნდა გერქვას. წელან ვიფიქრეთ, ხო არ დაურეკოთ-

— რად მინდა დარეკვა, მოვილები არც შენ მოგივა უცხოებსა მოლოცვა-თქო!

— ე, არარ დაგჭირდა შახმიანება. განა, ეგრერიგად მოიძულებს მეზობლებსა მორუაი.

— მიკვირს, არც დაურეკიათ. — მერმე მოგილოცავენ, გული არ გაგიტყვდეს.

— ციცამ სალამურები გამოი-

ნადში ერთხელ თუ გაახსენდა ებიდა და რა ექნა, მოეფერა და სული ჩაბერა. აკვენეს მელოდია, ახლა დოლი შეეხმიანა და მერმე გარმონი მიეშველა.

გიყვარდეს მათი მოსმენა და ცეკრო.

გარეთ თოვა დაინწყო. მზვადები და ხინკალი, მშობლიური ვენახის ლვინო და ბუხარში აგიზგიზბული მორები გააბრუნდა შემხედვარეს. აღარ მოუნდებოდა საითებნები გახედვა, მიეჯაჭვებოდა მშობლიურ კერიას და არ ჩააქრობდა ბუხარში მუგუზიალს.

— აუ, გენაცვალე, ბუხარო! — აი, დაილოცვის ჩვენებული მნვადი და ხინკალი შემხედვარი მოდიანო.

დედა ჭმებარში მიეგება ვაჟაცერებს, იყიქრა, სამივენი ერთი მანქანით მოვლენო.

გაოცდა დედაკაცი, სამი მანქანა ხალხით მოადგა ეზოს.

— ციცა, რა დროს სალამურებია მისაბიჯებული გვერდინები! — ბიჭო, გავიდეთ, შევეგებოთ, ვინა მომაყენეს კარზედა, რა ვიცი.

— მამი, ცოლ-შვილებითა მოვედით და ხომ არა გვინილო! რა იცი, იქნება გზაშიდაც არიან, — ერთხმად აიგირები გაგიმილე!

დაბანა ზახარიი, არ იცოდა და ეთქვა. ბალდებსა შეავლონ.

— გენაცვალოთ პაპამა! — შვილებს ველარ მოეხვია დაბნეული, შთამომავლებს მივარდა. სამივე ჩაიხუტა. თოვლი უტევდა, მაგრამ არავის ახსოვდა ზამთარი. ახალი წლის სიხარული ასე ემცნო ციცას სახლ-კარს.

— ბიჭო, ქართული ესმით ბალდებსა? — იკითხა სახლში შეყვანისას.

— გვესმის, პაპა! — გამართული ქართულით უპასუხა უფროსმა შვილიშვილმა.

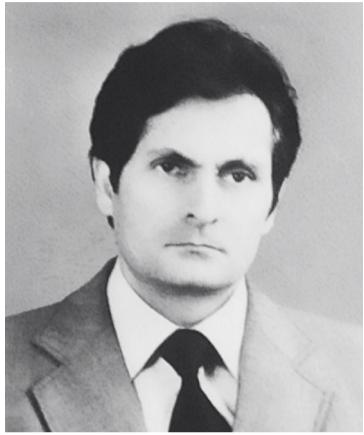
— გენაცვალოთ პაპამა! აი, ქალო, რას ერჩი ამათა? ჩვენ არ გვინვალია, ისე გაუზრდიათ ვაჟაცები!

— ბიჭო! — კითხულობდა ოქროს: — პატარძლები იკითხონ, მანც არიან! ასე ემცნო და არა გვინვალია.

— ხო შევილო! გენაცვალო და დედამა! მოგილოცავთ, თქვენც გაიხარენით და კარგადა იყავით. ძალიან მოგვენატრეთ, მაგრამ რა ვქნათ. აგერა მამაშენი, ახლა იმასა დაელაპარაკეთ, დაილია თქვენს მონატრებასა და ლოდინში!

— მამი, როგორა ხარ!.. გილოცავ ახალ წელსა!

დიდი მეცნიერი და კეთილმობილი პიროვნება

არდავიწყება მოყვრისა... თავისი მოღვაწეობით უკვდავებისაკენ გაიკაფა გზა და დავანწლონ-სილი შედაგოგსა და საზოგადო მოღვაწის საზელი დამსახურებულად დამიკვიდრა. ერთი წელი გავიდა, რაც ამ სამზერდან წავიდა ადამიანი, რომელმაც თავისი კეთილი საქმეებით დიდი სიყვარული დატოვა ოჯახისა და ახლობლების გულებში.

ოფესმე გინახავთ ჩამავალი მზის სხივები როგორ ტოვებენ დედამინას?! და თან როგორ სევდას და წუხოლს გვატივებენ!!!! სამწერაოდ, სწორედ ასე, სევდიანი და დამზუხებულები დაგვტოვა - მზის სხივივით ნათელმა, თბილმა, სიკეთით აღსაცეს, თავისი საქმის მთელი გულით მეტებელმა, საქართველოს დამსახურებულმა ეკონომისტმა, ლირსეულმა მამულიშვილმა, ცნობილმა საზოგადო მოღვაწემ და კარგზე კარგმა ადამიანმა, ჩემმა საყვარელმა და სამაცყო მამიკომ თამაზ ბარაძე - ეს მამს დაკარგვით დამწერებული შეილის სიტყვებია, რომელიც ვერსადოს შეეცემა მშობელთან დაშორებას და მის გულში განაგრძობს არსებობას სიცოცხლის ბოლომდე.

თამაზ ბაქრაძე ცნობილი ეკონომისტს დიმიტრი ბაქრაძის ოჯახში დაიბადა. უკვე დამკვიდრებული ტრადიცია გააგრძელა და ვაჟთა პირველი გიმაზიის წარჩინებით, ოქროს მედალზე დასრულების შემდეგ, ეკონომისტის პროფესიას დაეუფლა.

თამაზ ბაქრაძე

საქართველოს ბიზნესის მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი;

სრული პროფესიონალი; საინჟინრო აკადემიის მრჩეველი ეკონომიკის საკითხებში;

მინისტრის მოადგილე ეკონომიკის დარგში;

საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის საერთაშორისო ეკონომიკური ურთიერთობების კათედრის ასოცირებული პროფესიონი;

საქართველოს ხელტყისა და ხის დამამუშავებელი მრეწველობის სამინისტროს საგეგმოებულმა ეკონომიკური სამმართველოს უფროსი;

ეკონომიკის ლაბორატორიის გამგე;

საკონსულტაციო დამწერგავი ფირმა „გეზის“ დირექტორი;

ცეკვას ცენტრის კვალიფიკაციის ამაღლების ინსტიტუტის წამყვანი სპეციალისტი.

სხვადასხვა პოზიციაზე მუშაობისას ბატონი თამაზი მთელ თავის ენერგიასა და რესურსს ახმარდა ჩვენი ქეყვნის კეთილდღეობას, მომავალ თამაზზე ზრუნვას და სამშობლოსთვის პირობებში - „სამრეწველო ნარმობის ეკონომიკა“, ასევე,

კეთილმეგობრული და გამორჩეულად თანამშრომლობითი ურთიერთობა ჰქონდა;

სახალხო მეურნეობის მართვის ინსტიტუტში მუშაობისას, მის ხელმძღვანელობით დამუშავდო იუნივერსიტეტი - მენეჯერთა მომზადების ინტერდისცილინარული მეთოდების შესახებ, რომელიც ინგლისურ და ფრანგულ ენგბზე, ცალკე წიგნის სახით გამოქვეყნდა პარიზში, 1992 წელს; იყო უამრავი სახელმძღვანელოს, წიგნის, ნაშრომისა თუ სტატიის ავტორი.

საფრანგეთში გამოიცა მისი ნარმობი, „მენეჯერთა მომზადების ინტერდისცილინარული მეთოდები“, რომელმაც დოდი გამოხმაურება და ალირება მოიპოვა. გამოცემული აქვს წამყვანი სახელმძღვანელოები: კონკრეტული ეკონომიკის კურსი საბაზრო ურთიერთობების პირობებში - „სამრეწველო ნარმობის ეკონომიკა“, ასევე,

იმ თაობის ერთ-ერთ გამორჩეულ წელს და მრავალი თაობის აღმზრდელს, ცხოვრების გზაზე ღირსეულ მეგზურობას უნდავა ერთგული და მზრუნველი მეუღლე ნანა ბაქრაძე, დამსახურებული პედაგოგი, საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის რესული ენისა და ლიტერატურის ლექტორი. ღირსეული მშობლების ღირსეული შეილება აღმოჩნდნენ გიორგი და ლელა ბაქრაძები. გიორგიმ საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის ეკონომიკური ინფორმატიკის ფაკულტეტი წითელ დიპლომზე დაამთავრა, არის საერთაშორისო ეკონომიკური ურთიერთობების მაგისტრი. ლელამ უცხო ენათა უნივერსიტეტი, სარეზისორი, ბიზნესს აკადემია (საბანკო განხრით) და საზოგადოებრივი ურთიერთობების ფაკულტეტი წითელ დაპლომზე დაამთავრა. ტრადიციას არ უდაბატი, მამასავით, რომელმაც ბევრი თაობა აღზარდა და ადამიანობას აზიარა, ისიც მომავალი თაობის დაფრთიანებასა და განათლებაზე ზრუნავს. სკოლ-

პროფესიონალი, კარგი ადამიანი. მამიკო! უღრბესი მადლობა მინდა გადაგიხადოთ ყველაფრისოვის - იმ სითბოსთვის, სიყვარულისა და მზრუნველობისთვის, რომელსაც ყოველ წელს ვგრძნობდით შენ-

რდაში თვალსაჩინო წარმატებებისაც მიაღწია. მის აღზრდილთა შორის ბევრი წარმატებული სტუდენტი და საზოგადო მოღვაწე იყო. საქვეყნო საქმისთვის განეული ალალი შრომა დაუფასდა. უმაღლეს სასწავლებლებში ხანგრძლივი და ნაყოფიერი შემოქმედებითი, პედაგოგიური თუ სამცნელებელი მოღვაწეობისთვის, აკადემიური საპრიონო გადაწყვეტილებით, მინიჭებული აქვს უმდლესი აკადემიური წოდება - ემერიტუსი, ასევე საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის დამსახურებული პროფესიონის სტატუსი;

იყო თბილისის ბიზნესის აკადემიის რექტორი. მართვის ნიჭიც განსაკუთრებული აღმოჩნდა, კოლექტივთან მუდა

მიკროეკონომიკის შესავლის კუთხით, „მიკროეკონომიკა“.

თავისი გამოცდილებისა და ხედვების გასაზიარებლად ბატონი თამაზ მიწვეული იყო იტალიის, შვეიცარიისა და საფრანგე-

თის წამყვან უნივერსიტეტებში, ბიზნესის უმაღლეს სკოლებსა და ფინანსებში, სადაც პარტნიორული ურთიერთობა დამყარდა და მის კვლევით მიმოთაღება და მიმართვით მიკრო და მაცრუნველი ერთგული თაობა აღზარდა და ადამიანობას აზიარა, ისიც მომავალი თაობის დაფრთიანებასა და განათლებაზე ზრუნავს. სკოლ-

ამდელი აღზრდის დაწესებულება, რომელსაც ლელა ბაქრაძე ხელმძღვანელობს, ის ადგილია, სადაც პატარებს მიერარით.

ლელა ბაქრაძე: მამას სიგი-

უმდევე უყვარდა თავისი ლამაზი ოჯახი და მისთვის ჩვეული ერთგულებითა და რუსულებით მისახურებოდა მათ. იყო სამაგალითო მეუღლე, მამა, ძმა, შვილი, თავისი საქმის ნამდვილი.

ამდელი აღზრდის დაწესებულება, რომელსაც ლელა ბაქრაძე ხელმძღვანელობს, ის ადგილია, სადაც პატარებს მიერარით.

ლელა ბაქრაძე: მამას სიგი-

უმდევე უყვარდა თავისი ლამაზი ოჯახი და მისთვის ჩვეული ერთგულებითა და რუსულებით მისახურებოდა მათ. იყო სამაგალითო მეუღლე, მამა, ძმა, შვილი, თავისი საქმის ნამდვილი.

ცალია გურგანიძე

სახალხო განათლება+ N2 (4609)

15 მარტი / 2023 წელი

გაზეთი გამოდის 1928 წლიდან

ISSN 1987-9113

**მთ. რედაქტორი
ბორის მიშველაძე**
555 596 050
აღმასრ. რედაქტორი: ნათია გურგენიძე
593 422 258
გამომცემელი: ა(ა)იპ „პედაგოგთა და მეცნიერ-პედაგოგთა ხელშეწყობისა და დამარცხებისა საქველმოქმედო ფონდი“
ს/ს 402010587
ს/ს თიბისის ბანკი:
GE 94 TB7249236080100007

რედაქტორები
ზურაბ ქობალია (თავმჯდომარე) 599 343 727;
ნათელა ქიმერიძე 595 584 572; ბორის მიშველაძე 555 596 050;
ეკა მამუკაშვილი 599 944 592; კონსტანტინე გურგენიძე 592 777 181;
ნათია გურგენიძე 593 422 258; მზია გოგოძე 593 208 048; ირმა
მეპონია 591 320 705; გერმანე საზორელი 593 022 913;
თამარ ანდრიაძე (კომპიუტერული რედაქტორი) 599 44 98 48;
ელ-ფოსტა: saxgani@gmail.com
ვებ: (032) 2 99 80 00; (032) 2 98 48 07

სახალხო განათლება+ N2 (4609)
15 მარტი / 2023 წელი
გაზეთი გამოდის 1928 წლიდან